

1918. kesäkuun 14 p. ai-
väenä kokoontuivat Pank-
kivalluusmiehet puheen-
johtaja vapaaherra Pal-
men sekä herrat Relan-
der, Schybergson ja Ståhl-
berg ym.ä varamiehet

Lavonius ja Nevanlinna.

1. §

Tarkistettiin 11 päivänä kesäkuuta 1918 pidetyn pöytäkirjan 1, 3 ja 5 §:n kohdalla olevien päätösten johdosta laaditut kirjelmät.

2. §

L. 18

Esitettiin Valtiovarainvaliokunnan kirjelmä viime tammikuun 22 päivästä, jossa Valtiovarainvaliokunta, siihen nähden että Eduskunta oli Valtiovarainvaliokunnan valmistettavaksi lähettänyt Hallituksen esityksen N:o 25 valtiolaivan ottamisesta Suomen Pankin aseman vahvistamiseksi, joka esitys perustui Pankkivaltuusmiesten marraskuun 15 päivänä 1917 tekemään ehdotukseen, oli Pankkivaltuusmiehiltä tiedustanut, olisiko mainitun ajan kuluessa mahdollisesti esiintynyt seikkoja, jotka tavalla tai toisella vaikuttaisivat asian ratkaisun esityksestä poikkeavalla tavalla, sekä tämän yhteydessä johtokunnan kirjelmä kuluun kesäkuun 13 päivästä N:o 15, jossa Johtokunta on

tehnyt selkoa Suomen Pankille venäläisistä ruplavaluutoista ja kapinan aikana syntyneistä tappioista.

Pitemmän keskustelun jälkeen Pankkivaltuusmiehet päättivät Senaatille ehdottaa, että valtiolainan ottamisesta Suomen Pankin aseman vahvistamiseksi annettaisiin Eduskunnalle uusi esitys, jossa lainamäärä korotettaisiin 350 miljoonaksi markaksi, josta alkuperäisen suunnitelman mukaisesti olisi käytettävää 200 miljoonaa markkaa Suomen Pankin hallussa olevien ruplavaluuttojen ja valuuttaobligatsioonien lunastamiseen valtiolle, ja lisäksi ehdotetut 150 miljoonaa markkaa kapinallisten pankille aiheuttamien tappioiden korvaamiseen. Senaatille oli myöskin ehdotettava, että obligatsioonit asetettaisiin myöskin ulkomaan rahalle ja että niiden korkoa määrättäisiin 5% korkeammaksi.

Tämä päätös oli seuraavassa kokouksessa tarkistettava.

3. §

Esiteltiin uuteen käsittelyyn Pankkivaliokunnan kirjelmä viime joulukuun 17 päivästä, jossa pyydettiin Pankkivaltuusmiesten lausuntoa edustaja Onni Pantasalon y.m. anomus ehdotuksen johdosta, joka koski sen päätöksen purkamista, minkä Eduskunta 1917 vuoden ensimmäisillä valtiopäivillä oli tehnyt Osuuskassojen Keskuslainarahasto-osakeyhtiölle Suomen Pankin voittovaroista annettujen lainojen irtisanomisesta, jolle yhtiö muuttaisi yhtiöjärjestyksensä.

Merkittiin, että Pankkivaltuusmiehet olivat tehneet asiasta päätöksen viime tammikuun 23 päivänä, mutta että Pankkivaltuusmiehet, kun tätä väänestyksen jälkeen tehtyä päätöstä ei ennen kapinan puhkeamista oltu ehditty tarkistaa, katsoivat uudessa kokouksessa asiaan ottaa kysymys uudelleen käsiteltäväksi.

Asiasta syntyneessä keskustelussa Pankkivaltuusmiehet vapaa-herra Palmén

ja herra Ståhlberg viittasivat 23 päivänä viime tammikuuta antamiinsa lausuntoihin.

Herra Nevanlinna antoi seuraavan kirjallisen lausunnon:

"Niillä syillä, jotka ovat esitetyt Osuuskassojen Keskuslainarahasto Osakeyhtiön Hallintoneuvoston kirjelmassa Suomen Pankin johtokunnalle 16 p:ltä syyskuuta 1915 olen, kuten Eduskunnassa asiaa käsiteltäessä olen ollut tilaisuudessa ilmoittamaan sitä mieltä, ettei yhtiön yhtiöjärjestyksen muutoksella v. 1913. voimassa olleen yhtiöjärjestyksen voitto-osinkoa koskevia määräyksiä ole muutettu osakkaille edullisemmiksi eikä siis rikottu niitä ehtoja, joilla yhtiölle myönnettiin lainat Suomen Pankin varoista. Näin olen voin ainoastaan puoltaa sitä toimenpidettä, jota edustaja Rantasalon y.m. anomusehdotuksen jälkimmäisessä osassa tarkoitetetaan.

Herrat Schybergson, Laronius ja Pelander ilmoittivat hyväksyvänsä anomusehdotuksen toisen osan.

Pankkivaltuusmiehet päättivät Pankkivaliokunnalle ehdottaa, että Osuuskassojen Keskus Lainarahasto Osakeyhtiö saisi edelleen entisillä ehdoilla nauttia sille Suomen Pankin varoista myönnettyjä korottomia lainoja vuonna 1915 tehdyistä yhtiöjärjestyksen muutoksista huolimatta.

4. §

Esitettiin jatkokäsittelyyn kysymys Hämeenlinnan konttorin pankin komisariuksen veran täyttämisestä. Johtokunta oli ensimmäiselle ehdokassijalle asettanut Joensuun konttorin komisarion Anatol Louis Rafael Löfgrenin, toiselle ehdokassijalle pääkonttorin vanhemman kirjanpitäjän John Hammarinin ja kolmannelle ehdokassijalle Oulun konttorin kassöörin Matts Ossian Sylinderin.

Herra Savonius katsoi että pankin toimia täytettäessä ja virkamiehiä uusien asemiin korotettaessa oli Johtokunnan hakijoista esittämien pääasiassa virkavuosien lukua selvittävien näkökohtien ohella varsin pai-

navina otettava huomioon kunkin ha-
kijan osottama itsenäinen suosteluky-
ky ja pankin eri tehtävien kohdis-
tunut harrastus, ja ehdotti herra Lavo-
nius, että johtokuntaa pyydetttäisiin
täydentämään hakijoista antamaan-
sa lausuntoa tässä suhteessa.

Herrat Relander ja Nevanlinna
yhtyivät herra Lavoniuksen lausun-
toon.

Vapaaherra Palmén ja herrat Pehy-
Bergson ja Ståhlberg pitivät herra
Lavoniuksen ehdottamaa toimenpidet-
tä tarpeettomana.

Sittenkuin herra Lavoniuksen
ehdotus näinmuodoin äänestyksen
jälkeen oli tullut hylätyksi, päätti-
vät Pankkivaltuusmiehet yksimielis-
esti puoltaa johtokunnan ehdolle-
panoa. Tämä oli kirjelmällä ilmoi-
tettava Senaatille, jolle asiakirjat
olivat lähetettävät. (Kirje N° 18.)

Tämän jälkeen poistuivat val-
tuusmiehet Lavonius, Relander ja
Ståhlberg.

58

L. 19

Esitettiin Suomen Taltiokontto-
 rin kirjelmä viime toukokuun 25 päi-
 vältä, jonka ohella oli Pankkivaltuus-
 miehille lähetetty Elis Holmin hätä-
 apurahaston pääomatili vuodetta 1917.
 Asian käsittely lykättiin vast' edespi-
 dettavään kokoukseen.

Takuudeksi: